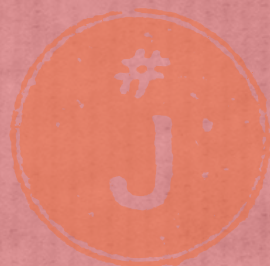

Jaume Juan Bonnín

Una nit de festa

*Accèssit de Poesia Popular (Glosat)
Certamen Literari de Castellitx*

ALGAIDA, 2000

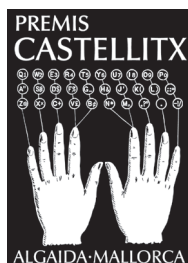

AJUNTAMENT D'ALGAIDA

Col·lecció Binària · Premis Castellitx

PC2000-G-A-0163-0133

Col·lecció Binària · Premis Castellitx · PC2000-G-A-0163-0133

© del text: Jaume Juan Bonnín

© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2019

Publicat per primera vegada a *Certamen Literari de Castellitx 2000. Obres primeres: Poesia, Narració Curta i Glosat*. Algaida: Ajuntament d'Algaida, 2001. (Plaquetes d'Història i Cultura; 10/11)

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró

Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida

C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)

Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79

ajuntament@ajalgaida.net

premicastellitx@ajalgaida.net

biblioteca@ajalgaida.net

www.ajalgaida.net

Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.

Jaume Juan Bonnín

Una nit de festa

*Accèssit de Poesia Popular (Glosat)
Certamen Literari de Castellitx*

ALGAIDA, 2000

AJUNTAMENT D'ALGAIDA

Col·lecció Binària · Premis Castellitx

PC2000-G-A-0163-0133

El glosat *Una nit de festa*, de Jaume Juan Bonnín fou guardonat amb la Rosa d'Or de la Pau al XXII Concurs de Poesia Popular (Glosat) del Certamen Literari de Castelltix 2000. En foren jurats, Llorenç Antich Trobat, Pere Fullana Puigserver, Gabriel Janer Manila i Pere Mulet Cerdà.

Una nit de festa

Era una nit de festa
i, enmig de tanta de gent,
la vaig mirar i somrient.
Me va saludar xalesta
mentres sonava s'orquestra
amb un so fort i estrident.

Era garrida i altiva.
Li vaig dir un poc tremolós:
—N'hem de ballar un o dos.
I feu senya afirmativa.
Ni encertant sa primitiva
m'hagués sentit tan ditxós!

Ne ballàrem cinc o sis
fent moviment a balquena.
Ja em feia mal s'esquena
però havia pres es llis.
Tirar envant era precís,
aquell vespre estava en vena.

Per ballant lent i amb esplai,
canviaren de tonada.
Amb ella ben aferrada
estava millor que mai
fins que va amollar un bon ai!
Jo l'havia trepitjada.

Amb sa cara ben vermella
i sa veu que em tremolava
vaig pregar si em perdonava.
Brillava més que una estrella.
Veure aquella meravella
ben cert que m'enlluernava.

Vaig ser un homo que s'explica
fora tenir argument:
Quedava ben evident
que ballar no en sé ni mica.
Me deia: —Es peu me pica,
però s'ho prengué rient.

Seguirem aquella nit,
parlàrem de moltes coses.
Li vaig fer sis o set gloses,
ja me sentia atrevit.
Tant pes cos com s'esperit
tot era un camí de roses.

Una nit de festa

Quasi a sa dematinada
amigues li varen dir:
—Mos convendria partir,
és hora ben avançada.
I amb una bona besada
d'ella me vaig despedir.

Estava ben convençut
que no era sols aventura,
una nit d'esplai que sura
o una flor de joventut.
Creia que havia nascut
amor d'aquell que perdura.

Però es dia següent,
quin com més fort me vaig beure!
Amb un altre la vaig veure
ben aferrada i rient.
Semblava ben evident,
però no ho volia creure.

Quan vaig ser an es seu costat,
vermella i avergonyida
però fent veu presumida,
me va dir: —És en Bernat,
es meu enamorat,
i jo l'estim fora mida.

I ell fent cara d'estrany
demanà: —Aquest qui és?
Sortí des pas com si res:
—D'estudis és un company.
Casualment aquest any
tots dos hem suspès s'anglès.

Vaig quedar tan deprimit
que me sentia mig mort.
Però es pas des temps, per sort,
m'ha fet recobrar es delit.
Ara ja, d'aquella nit,
sols me queda un bell record.

